



Amer – Ruta de les ermites

17 de març de 2010

Integrants: Josep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Ismael Porcar, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: projectada 15'13 Km. amb altures 15'45 Km. - Temps 5'30 h.

Desnivells: total 443 m. Acumulat 671 m. Cotxe: 90 Km. Josep Oranias i Josep Roca

Avui, farem la programada excursió a les tres ermites des d'Amer, que les inclemències del temps ens aconsellaren ajornar. Havíem de sortir del Ramassar a les 7 del matí, però l'expedició del Maresma s'ha demorat un quart d'hora. Després d'un breu canvi d'impressions, sortim per Cardedeu i Llinars del Vallès. Prenem la C-35 que deixem per agafar la N-II passant per Santa Coloma de Farners, Sils i Anglès. Travessem Amer i aparcuem al costat del camp de futbol. A les 8'52 hores comencem a caminar. Uns pals indicadors ens assenyalen Santa Brígida i també la ruta de les tres ermites. Unes marques rectangulars de color blanc ens indiquen el camí. Aquest segueix entre grans blocs de pedra, amb trams que sembla una ruta del temps romà. També seguirem per corriols fressats, molt ben marcats i per amples pistes. Arrenca amb una bona pujada fins a l'ermita de Santa Brígida penjada dalt de la cinglera. Hi arribem al cap d'uns 45 minuts. Després encara hem de seguir pujant durant uns 20 minuts. Després el camí començarà a baixar sense parar. Al desconèixer la ruta sorgeixen dubtes sobre si seguim el camí correcte. El senyals inequívocament ens ho assenyalen. Travessem el torrent de can Catau i seguim l'ascens fins a l'ermita de Santa Lena. Són tres quarts d'onze i esmorzem en una esplanada amb bancs de fusta. Un dels components del grup, que és un manetes, aconsegueix obrir la porta travada amb un cademat i entrem a visitar-la. A partir d'aquest moment seguirem un corriol amb una forta pendent. El terra que hem de trepitjar és tremendament relliscós i dificulta la baixada. El desglaç de la neu ha calat sobre el terra i aquell fang augmenta la perillositat. Quan comencem el darrer ascens



fins a la darrera ermita passarem prop de la cinglera, però la vegetació, composta majoritàriament per alzines i boixos, ens tapen la vista que només podrem observar en petits miradors. Al voltant del migdia arribem a l'ermita de Sant Roc situada a l'angle de la cinglera on podem divisar les seves valls. Ara comença el retorn. Conscients del temps que ens falta iniciem la baixada amb un ritme accelerat. El camí es perdedor però trobem les esmentades marques blanques, així com uns altres de color vermell. Després d'alguns punts dubtosos sempre encertem el bon camí. Dividem la torre de Rocasalva, amb un filat que ens indica la seva propietat privada. A dos quarts de dues ens adonem que hem perdut un component del grup. Gràcies a la bona cobertura telefònica ens comuniquem i al divisar el poble ens indica que ens trobarem a l'aparcament. A partir d'aquest darrer descens el camí es convertirà en una gimcana.



Trobarem nombroses branques trencades, així com arbres caiguts. Haurem d'anar saltant els obstacles i també caldrà ajupir-nos. Quan arribem al nucli urbà preguntem per anar a dinar i ens indiquen la fonda Giralt al mig del

poble. Ens partim la colla. Mentre uns van a buscar el cotxe els altres fan recerca i reserven la taula.

Junts ens entaulem i ens atenen correctament. A la sobretaula decidim que la propera setmana anirem al Castell de la Popa de Castellcir des de Centelles. Convidarem en Miquel a acompanyar-nos, sempre que els seus familiar ho vegin prudent. Sortirem dels Gorgs a les 8 del matí.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografies: Joan Corbera i Ismael Porcar

